

- چاپ سنگی، ۱۲۴۷ هـ ق، ۱۸۳۲ م.
- ۱۸- محمود حسین، سید سلطان، شمس العلماء مولوی سید میر حسن، لاہور، ۱۹۸۱ م.
- ۱۹- منور، محمد، میزان اقبال، ترجمه شهین کامران مقدم، صفیاری، اقبال اکادمی، پاکستان، ۱۹۹۲ م
- ۲۰- مولوی، جلال الدین، مثنوی، تصحیح نیکلسون، ۱۳۴۷ هـ ق.
- ۲۱- وحید الدین، سید، روزگار فقیر، انتشارات آتشفسان، لاہور، ۱۹۸۸ م.
- ۱۴- سالک، عبدالمجید، ذکر اقبال، بزم اقبال، ۱۹۸۳ م.
- ۱۵- عنصری، دیوان، تصحیح دکتر محمد دبیرسیاقی، تهران، ۱۳۴۴ هـ ش.
- ۱۶- عوفی، لباب الالباب، تصحیح ادوارد براون، ترجمه انگلیسی و ذکر حواسی محمد عباسی، ج. ۲، تهران، ۱۳۶۱.
- ۱۷- فرشته، محمد فاسیم، تاریخ فرشته، ج. ۱، بمثی، لاہور، ۱۹۶۴ م.
- ۹- جاویدان اقبال، افکار اقبال، ترجمه ای شهین مقدم صفیاری، لاہور، ۲۰۰۱ م.
- ۱۰- خلیفه، عبدالحکیم، فکر اقبال، ۱۹۸۷ م.
- ۱۱- دائرة معارف اسلامیہ اردو، چاپ دانشگاه پنجاب لاہور، ۱۹۸۷ م.
- ۱۲- رضوی، سید سبط حسن، فارسی گویان پاکستان، مرکز تحقیقات فارسی ایران و پاکستان، اسلام آباد، میلادی ۱۳۶۱.
- ۱۳- ریاض، محمد، اقبال کاذبی و فنی ارتقاء

وزن‌های قالب مثنوی

حسین آهنی

- ۵- بحر رملِ اصلِمِ مُسَبِّع (= فاعلَتْنُ فاعلَتْنُ فَعَلَانْ ۲ بار) غالباً بحر رمل، عرفانی است. منظومه‌های این بحر: مثنوی جلال الدین بلخی، منطق الطیر عطار، سلامان و ابسال جامی، نان و حلوا شیخ بهاء، روضة الاسرار سروش اصفهانی و ...
- ۶- بحر رملِ مَخْبُونِ اصلِمِ مُسَبِّع (= فاعلَتْنُ فاعلَتْنُ فَعَلَانْ ۲ بار) شعر قر در رمل مخبون است. منظومه‌های این بحر: در این وزن تنها عبدالرحمن جامی منظومه‌ی با نام سبحة الابرار سروده است. وی در پیشگفتار هفت اورنگ این گونه می‌نویسد: «استادان بر این وزن، مثنوی نگفته‌اند، مگر امیر خسرو دھلوی که در «نه سپهر» بر این وزن، چند بیتی گفته است. این وزن به غایت لطیف و مطبوع است.» پس از جامی نیز در این بحر هیج‌کس منظومه‌ی نساخت تا آن‌گاه که از معاصران استاد روان‌شاد محمدعلی ریاضی بزدی در این وزن؛ منظومه‌ی گفت با نام گل سرخ که غالباً در مجتمع ادبی آن هنگام که اثری تازه نسروده بود. چند بیتی از آن را روایت می‌کرد که سخت شیرین و دل‌بیزیر می‌نمود. این فقیر، آن منظومه را به همراه دیوان او به چاپ رسانده است.
- ۷- بحر خفیفِ مَخْبُونِ اصلِمِ مُسَبِّع (= فاعلَتْنُ مَفاعِلْنُ فَعَلَانْ ۲ بار)

بهترین وزن‌هاست بحر خفیف. منظومه‌های این بحر: هفت پیکر نظامی، حدیقه، سیر العباء، کارنامه‌ی بلخ، و طریق التحقیق سنایی، جامجم اوحدی مراغی، موش و گربه‌ی عبید زاکانی، شاه و درویش هلالی، سلسله الذهب جامی، ترجیع‌بند هاتف و ... مثنوی، تنها در این هفت بحر، خوش می‌درخشد و در غیر از این وزن‌ها به راستی ژاًخوابیدن و زنخ زدن است.

۱- بحر هَرَجِ مَسْدِسِ مَحْذُوف (= مَفاعِلْنُ مَفاعِلْنُ فَعَولَنْ ۲ بار) هَرَج بحری است نفر و عاشقانه. منظومه‌هایی که در این بحر سروده شده است: خسرو و شیرین نظامی، یوسف و زلیخای جامی، الهی‌نامه و اسرارنامه‌ی عطار، ویس و رامین فخر الدین اسعد گرگانی، گل و نوروز خواجه کرمانی، فرهاد و شیرین و حشی بافقی، عارف‌نامه‌ی ایرج و ...

۲- بحر مُتَقَارِبِ مُثَمَّنِ مَقْصُور (= فَعَولَنْ فَعَولَنْ فَعَولَنْ فَعَولَنْ ۲ بار)

حماسه به بحر تقارب خوش است. اصطلاح درست این بحر، بحر متقابله است. منظومه‌هایی که در این بحر گفته شده است: شاهنامه‌ی فردوسی توسي. گرشاسب‌نامه‌ی اسدی، اسکندرنامه‌ی نظامی، بوستان سعدی، خردنامه‌ی جامی، همایی و همایون خواجه، اردیبهشت سروش اصفهانی، خداوندان‌نامه‌ی صبا کاشانی و ...

۳- بحر سَرِيعِ مَطْوَى مَوْفَف (= مُفْتَلَنْ مُفْتَلَنْ فَاعلَانْ ۲ بار) بحر سریع است چو آب روان. منظومه‌های بحر سریع: مخزن الاسرار نظامی، مطلع الانوار امیر خسرو، روضه الانوار خواجه، مونس الابرار عماد فقیه، تحفة الاحرار جامی، مجمع الابکار عرفی، خلد برین وحشی، زهره و منوچهر ایرج، ایران‌نامه‌ی پروفوسور سید حسن امین و ...

۴- بحر هَرَجِ أَخْرَبِ مَقْبُوضِ مَحْذُوف (= مَفْعُولُ مَفْاعِلْنُ فَعَولَنْ ۲ بار)

بحر هَرَج است لیک آخرَب. منظومه‌های این بحر: لیلی و مجnoon نظامی، لیلی و مجnoon امیر خسرو، لیلی و مجnoon مکتبی، لیلی و مجnoon جامی، تحفة العارقین خاقانی، ترجیع‌بند معروف سعدی و ...